

Sygn. akt VIII U 391/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grzegorz Tyrka
Protokolant:	Igor Ekert

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 31 grudnia 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. R. prawo do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.), poczynając od dnia 1 grudnia 2015 roku.

(-) SSO Grzegorz Tyrka

VIII U 391/16

UZASADNIENIE

Dnia 10 grudnia 2015 roku ubezpieczony J. R. wniósł o przeliczenie wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 roku, Nr 1440 ze zm.) – zwanej dalej ustawą emerytalną.

Decyzją z dnia 31 grudnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury, albowiem nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru (tzw. wwpw) emerytury nie przekracza 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji poprzez uwzględnienie wniosku złożonego dnia 10 grudnia 2015 roku.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniósł o oddalenie odwołania.

Na uzasadnienie podano, że organ rentowy obliczył wwpw na podstawie przedłożonego przez ubezpieczonego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 1980-1990. Z uwagi na fakt, że do obliczenia wwpw należało przyjąć zarobek z 20 dowolnie wybranych lat, to organ rentowy za pozostały okres przyjął minimalne wynagrodzenie za pracę – art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w kopalni węgla kamiennego w okresie od dnia 31 maja 1967 roku do dnia 30 czerwca 1990 roku.

Decyzją z dnia 31 marca 1988 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej, której wysokość zmniejszył w związku z kontynuowaniem zatrudnienia pracowniczego.

Zakład pracy ubezpieczonego posiada dokumentację płacową ubezpieczonego tylko za lata 1980-1990, i na tej podstawie wystawił zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (druk Rp-7). Za wcześniejszy okres zatrudnienia ubezpieczonego dokumentacja uległa zniszczeniu.

Wynagrodzenie za lata 1969-1979 Sąd obliczył na podstawie angaży znajdujących się w aktach osobowych. W angażach ubezpieczony albo miał wynagrodzenie zasadnicze, albo wynagrodzenie zasadnicze i dodatek funkcyjny.

Wynagrodzenie za 1969 rok

$$2\ 750\ \text{zł} \times 12\ \text{m-cy} = 33\ 000\ \text{zł}$$

Wynagrodzenie za 1970 rok

$$(2\ 860\ \text{zł} \times 2\text{-ce}) + (3\ 200\ \text{zł} \times 4\ \text{m-ce}) + (4\ 650\ \text{zł} \times 6\ \text{m-cy}) = 46\ 420\ \text{zł}$$

Wynagrodzenie za 1971 rok

$$(4\ 650\ \text{zł} \times 2\text{-ce}) + (4\ 750\ \text{zł} \times 4\ \text{m-ce}) + (5\ 000\ \text{zł} \times 6\ \text{m-cy}) = 58\ 300\ \text{zł}$$

Wynagrodzenie za 1972 rok

$$(5\ 000\ \text{zł} \times 1\text{-c}) + (5\ 200\ \text{zł} \times 11\ \text{m-cy}) = 62\ 200\ \text{zł}$$

Wynagrodzenie za 1973 rok

$$5\ 200\ \text{zł} \times 12\ \text{m-cy} = 62\ 400\ \text{zł}$$

Wynagrodzenie za 1974 rok

$$(5\ 200\ \text{zł} \times 1\text{-c}) + (7\ 500\ \text{zł} \times 11\ \text{m-cy}) = 87\ 700\ \text{zł}$$

Wynagrodzenie za 1975 rok

$$(7\ 500\ \text{zł} \times 7\ \text{m-cy}) + (8\ 000\ \text{zł} \times 5\ \text{m-cy}) = 92\ 500\ \text{zł}$$

Wynagrodzenie za 1976 rok

$$8\ 000\ \text{zł} \times 12\ \text{m-cy} = 96\ 000\ \text{zł}$$

Wynagrodzenie za 1979 rok

$(7\ 000\ \text{zł} \times 6\ \text{m-cy}) + (9\ 000\ \text{zł} \times 3\ \text{m-ce}) + (9\ 800\ \text{zł} \times 2\ \text{m-ce}) = 88\ 600\ \text{zł}$

Następnie Sąd obliczył wwpw świadczenia z wybranych 20 lat pracy ubezpieczonego, z tym że uwzględnił także okres zatrudnienia pracowniczego po przejściu na emeryturę, co przedstawia poniższa tabela:

1	1969	33 000,00 zł	26 088 zł	126,49%	
2	1970	46 420,00 zł	26 820 zł	173,08%	
3	1971	58 300,00 zł	28 296 zł	206,04%	
4	1972	62 200,00 zł	30 108 zł	206,59%	
5	1973	62 400,00 zł	33 576 zł	185,85%	
6	1974	87 700,00 zł	38 220 zł	229,46%	
7	1975	95 500,00 zł	46 956 zł	203,38%	
8	1976	96 000,00 zł	51 372 zł	186,87%	
9	1977	0,00 zł	55 152 zł	0,00%	
10	1978	0,00 zł	58 644 zł	0,00%	
11	1979	88 600,00 zł	63 924 zł	138,60%	
12	1980	233 812,00 zł	72 480 zł	322,59%	
13	1981	270 494,00 zł	92 268 zł	293,16%	
14	1982	499 727,00 zł	139 572 zł	358,04%	
15	1983	736 475,00 zł	173 700 zł	423,99%	
16	1984	845 314,00 zł	202 056 zł	418,36%	
17	1985	1 162 587,00 zł	240 060 zł	484,29%	

18	1986	1 235 299,00 zł	289 140 zł	427,23%	
19	1987	1 369 351,00 zł	350 208 zł	391,01%	
20	1988	2 270 408,00 zł	637 080 zł	356,38%	
21	1989	9 823 990,00 zł	2 481 096 zł	395,95%	
22	1990	22 005 503,00 zł	12 355 644 zł	178,10%	
				5705,46%	:20
				285,27%	

/dowód z: akt ZUS, akt osobowych ubezpieczonego/.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. R. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w **art. 15** [podstawa wymiaru składek], z uwzględnieniem **art. 110 ust. 3** [wyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru], jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w **art. 15** ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony spełnia przesłanki zawarte w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej.

Należy zwrócić uwagę, że organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję na podstawie przedłożonego przez ubezpieczonego dowodu, tj. druku Rp-7 za lata 1980-1990. Z uwagi na brak zarobków za wcześniejsze lata, organ rentowy przyjął minimalne wynagrodzenie za pracę – zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej. W przypadku ubezpieczonego należało obliczyć wwpw z okresu dowolnie wybranych 20 lat zatrudnienia pracowniczego poprzedzających rok, w którym zgłoszono wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110a ustawy emerytalnej, z tym że część okresu musiała przypadać po nabyciu prawa do emerytury.

Ubezpieczony mógł w postępowaniu przed organem rentowym wykazać wysokość swoich zarobków za okres przed 1980 rokiem, czego nie uczynił. Dopiero w postępowaniu sądowym został przeprowadzony dowód z akt osobowych ubezpieczonego na okoliczność uzyskiwanego zarobku. Postępowanie dowodowe pozwoliło ustalić wysokość wynagrodzenia za lata: 1969-1976, 1979 oraz ponownie ustalić wwpw świadczenia, którego wartość przekracza 250%.

Skoro zostały spełnione przesłanki, o których mowa w art. 110a ust. 1 ustawy emerytalnej, to na podstawie tego przepisu oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. należało uwzględnić odwołanie i przyznać prawo ubezpieczonemu do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej, poczynając od dnia 1 grudnia 2015 roku.

(-) SSO Grzegorz Tyrka